Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannecer*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 278. Brașov, Sâmbătă, 16 (28) Decemvre 1895.

Generositate la culme.

Cine ar fi creḑut, că tocmai dela Clușiu, din capitala „Kultur-egylet"-ului ardelenesc, cuibul perpetuelor intrigi și uneltirĭ contra Românilor, ne va fi dat sĕ auḑim, la códa anului 1895 dela nascerea lui Christos, glasul, ce propovĕduesce împăcarea între Românĭ și Maghiarĭ?

Acéstă minune o găsim în numĕrul de Crăciun al foiei guvernamentale „Kolozsvár", care pe pagina primă și cu litere marĭ publică un articol eșit din creerii giganticului patriot *Haller* Karoly. După cum îl arată numele, el este de origine *neaoș* Maghiar și de aceea, lucru firesc, și programul împăcării iscodit de el este pĕtruns de spiritul celui mai patriotic patriotism de pe globul unguresc.

Ascultațĭ și vĕ mirațĭ:

Décă compatrioții noștri de altă limbă — ḑice Dr. Haller Karoly — vor recunósce, că acest pământ, pe care trăim cu toții, este Ungaria, care e patria nóstră comună, al căreia cetățenĭ suntem întru tóte egal îndreptățițĭ: atuncĭ noi (Ungurii) le vom întinde mâna frățéscă și cu drag îi vom privi ca soțĭ pe terenul vieței publice, culturale și sociale, ba îi vom și sprijini în nisuințele lor firescĭ, ca fără vătĕmarea limbei statului sĕ cultive și desvólte limba și literatura lor, și bucuros ne vom înțelege cu ei și mai departe în limba lor.

Ațĭ mai vĕḑut ciudețeniă de program ca acesta? Ei vor sĕ se împace cu noi, décă vom recunósce, că suntem egalĭ îndreptățițĭ, că tóte au fost și sunt în bună rĕnduélă în Țéra ungurésca, și că de Ardeal și de drepturile, ce-șĭ au rădĕcina în pămêntul ardelenesc, nu mai voim sĕ scim.

Cu alte cuvinte, sĕ recunóscem, că noi nu avem de-a mai pretinde, ér ei nu au de-a ne mai da nimic, — că, prin urmare, nicĭ nu mai este nevoiă de-o împăcare, ci cel mult numai de — capitulare, căcĭ „recunóscerea cinstită", de care vorbesce „patriotul" clușian, nu póte fi alta, decât capitularea necondiționată.

Șirețĭ mai sunt șoviniștii dela Clușiu. Ei sciu tot-déuna sĕ alcătuéscă lucrurile și sĕ facă socotéla așa, ca ei sĕ aibă numai sĕ ia, dér nu sĕ dea. Românul ḑice, că nu e prost acela, care mănâncă șépte pânĭ, dér, har Domnului, nicĭ „compatrioții de altă limbă" n'au cădut cu toții în cap, ca sĕ-șĭ sacrifice drepturĭ, limbă și esistență națională, pentru-că domnii șoviniștĭ din Clușiu au grațiositatea de-a promite, că ei și în viitor vor vorbi bucuros românesce în piéța Clușului cu țĕranii și cu țĕrancele, dela carĭ cumpĕră ouĕ și pui.

Dr. Haller din *nevoiă* vré sĕ facă o *virtute*. El n'are încătrău și vrênd sĕ-șĭ cumpere ouĕ și pui pe sĕrbătorĭ, trebue sĕ vorbéscă românesce. Acésta o numesce el înțelegere cu compatrioții de altă limbă.

Ei bine, ar fi timpul, ca compatrioții noștri șoviniștĭ sĕ nu ne mai vină cu platitudinele și cu frasele lor fariseescĭ, de carĭ ne-am săturat până în gât.

Scim noi forte bine, ce sĕ ținem despre bunăvoința lor de a ne sprijini desvoltarea limbei nóstre „fără vătĕmarea limbei statului": scim, că orĭ-ce am face, de ne-am da chiar de-a tumba, ei tot nu vor vedé în noi, decât dușmanĭ, pe câtă vreme nu se vor lăpĕda de nisuința nenorocită, de-a ne maghiarisa cu orĭ-ce preț.

Așa-dér nu rĕmâne alta, decât ca d-l Haller și soțĭ sĕ recunóscă la rĕndul lor cinstit, că iubirea frățéscă, cu care ne îmbiă, nu este decât curată prefăcĕtoriă.

Steaua lui Banffy în apunere.

Ḑiarul din Budapesta „*Nemzeti Ujság*" scrie asupra resultatului călĕtoriei din ḑilele trecute a ministrului-președinte Banffy la Viena, următórele:

Baron Desideriu Banffy părăsi după audiență *forte deprimat* Hofburgul. După cum se vorbesce în cercurile bine informate, Majestatea Sa lasă sĕ i se raporteze în mod amănunțit asupra plângerilor ridicate pentru alegerile din urmă și pretinse dela ministru-președinte o declarațiune justificătóre mai ales cu privire la recuirarea miliției din partea organelor și autorităților publice. Declarațiunea lui Banffy nu mulțămi de loc pe monarch, și Majestatea Sa replică ministrului-președinte, că *fiind el și părintele supușilor sĕi slovacĭ*, îl dóre cu atât mai mult, că întréga massa a alegĕtorilor din Stampfen (Stomfa) au fost tractațĭ în mod neuman, deóre-ce guvernul își eserciéză puterea sa în numele Majestății și al autorității majestatice.

In cercurile partidei guvernamentale din Budapesta se discută forte viu asupra audienței ministrului-președinte, și până când unii dintre membri liberalĭ sunt forte deprimațĭ vĕḑênd, că se intunecă ḑilele lui Banffy, până atuncĭ altora le-ar conveni, ca în interesul reputațiunei partidei, Banffy sĕ disparǎ cât mai curênd de pe scena politică.

„Sfârșitul Europei".

D. *A. Bocher* a scris o importantă broșură asupra nesecabilului obiect: sfârșitul Europei. Tótă presa strĕină se ocupă de acéstă remarcabilă lucrare.

In ciudata lui broșură, d-l Bocher anunță, că „viitórele generațiunĭ vor vedé, fără dór și póte, schimbarea Europei, décă nu chiar sfârșitul ei, și că acest eveniment va fi privit ca fiind forte firesc". Și autorul broșurei espune în mod riguros, în vre-o sută de paginĭ, causele necesare, carĭ trebue sĕ atingă acéstă iminentă nenorocire. De altfel profeția d-lui Bocher, sprijinită pe fapte necontestate, resultă din-tr'o argumentare logică atât de strânsă, încât resfrângerea ei pare forte grea.

In afară de împrejurărĭ cu neputință de prevĕḑut, vom asista, cum ḑice Bocher, încă înainte de sfârșitul unui véc la sdrobirea definitivă a diferitelor națiunĭ europene. „Pericolul galben" (al rasei galbene asupra căruia ultimele evenimente ale rĕsboiului chino-japonez au atras atenția generală, nu e numai de temut prin amenințarea unei imense invazii de soldați asiaticĭ, carĭ se vor revărsa odată asupra popórelor apusului; el este încă și mai teribil, și în mod mult mai imediat, prin concurența economică, pe care o fac deja pe piețele nóstre piețele estremului orient.

Décă observăm, că lucrul unui muncitor francez, englez séu german revine la 7 séu 8 francĭ pe ḑi de muncă, pe când lucrul unui muncitor indian séu chinez se plătesce cu 25 centime, cel mul 50 cent. se înțelege, că acest simplu fapt constitue un pericol național și social, contra căruia tóte tarifele protecționiste din lume nu vor fi decât un paleativ neglijabil.

Nu vor trece o sută de anĭ, și Europa se va găsi decĭ ruinată, atât de mult ruinată, încât póte sĕ fiă o casă de comerciu, pe lângă care se deschide un alt stabiliment, care ar vinde produsele sale de 20 de orĭ mai ieftin. Așa fiind, puțin importă de a-se sci, décă un cuceritor va arunca, séu nu, vre-odată armatele sale asupra popórelor muritóre de fóme. Căcĭ vom muri de fóme, afară numai décă diferitele remedii propuse de d-l A. Bocher nu vor face minunĭ, séu décă cumva viitorul nu ne reservă nisce surprinderĭ, pe carĭ nimenĭ nu le póte prevedé.

Conflictul anglo-american.

Două interviewurĭ.

Sir *Charles Dilke*, fost sub-secretar de stat la Foreign office în ministerul lordului Granville, și fost ministru în cabinetul Gadstone, interviewat de un raportor al ḑiarului parisian „*Matin*", a ḑis:

Conflictul anglo-american este serios, da. De aicĭ însĕ până a vorbi de un resbel... ar fi prea regretabil din tóte punctele de vedere.

Cucerirea Canadei de Statele-Unite este posibilă, dér numai, o repet, cu prețul a face sacrificii asemenea celor făcute cu ocasiunea resbelului de Secesiune. In schimb, flota englesă ar putea ușor sĕ ni-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Prisonerul.

De *Nemirovitch-Dautchenko*.

(Fine.)

Turcul sĕ trezise deja, și ședea cu colonelul la masă.

— „Ei, d-le major. D-ta ai dormit sdravĕn spre anul nou.

— „Da, am visat în continuu".

— „Cum? Ai visat? Și D-ta?" strigă colonelul și rîse.

— „Cum și eu?

— „Da, tótă nóptea am visat, Dumneḑeu mai scie ce. N'așĭ fi creḑut nicĭ odată sĕ fiu capabil de ast-fel de sentimentalitățĭ".

— „Dór nu vei fi visat despre prisoner?

— „Ba da, închipue-țĭ. D-ta îțĭ aducĭ aminte de ștrengărelul meu, de Volodja.

— „Ce fel de întrebare mai e și asta? Eu 'i sunt dór' naș".

— „Ah, Dómne, sunt cu desăvîrșire turburat. Ei, închipue-țĭ tótă nóptea am visat de Volodja, până diminéța.— „Tată dăruesce-mĭ mie pe acest Turc!" — „La ce-țĭ trebue? ḑisei eu. — „El ḑice, că și dênsul are un Volodja; vreau sĕ-l trimit îndĕrĕpt la acela...." — Noi n'am bĕut dór' deosebit de mult asérǎ?"

— „Nu!" Și majorul privì scrutător la colonel.

— „Hm! La tot casul Turcul trebue sĕ fiă cât mai iute îndepărtat de aicĭ. Generalul sĕ hotăréscă apoi ce are sĕ se întêmple, căcĭ alt-fel acest prisoner încă mĕ înebunesce".

— „Așĭ avea numai o rugare cătră D-ta".

— „Care anume?"

— „Aș voi sĕ merg însu-mĭ la general.

— „Ei și?"

— „Și eu îl voi lua pe Mehmed Bey cu mine".

Colonelul își îndreptă privirea spre un colț și rĕspunse, fără a sĕ uita la major:

— „El ar trebui sĕ aibă un cal".

— „Eu am unul de prisos, un cal turcesc, care ne căḑù în mânĭ".

— „N'am nimic în contră. Predă-l decĭ generalului". încheià colonelul, deja într'un ton cu totul oficios.

IV.

Majorul călări încet spre avantposturile rusescĭ, însoțit de Mehmed Bey, care era încă tot trist.

Acolo sĕ mișca, ca și într'o negură, un călăreț cazac, care se afla la pază. Alțĭ doi cazacĭ poposiau lângă caii lor legațĭ de un tĕruș bătut în pămênt, carĭ rodeau liniștit la fênul dintr'un crep comun. Când observară cazacii pe oficer, săriră repede'n sus.

— „Ei, copii, încotro duce acest drum?" întrebà majorul, arătând spre cărarea ascunsă, care începea la locul acesta.

— „Spre Turcĭ, Măria ta".

— „N'ațĭ vĕḑut încă nicĭ unul pe aicĭ?"

— „Nu, ei nu fac nimic, sĕ țin forte pacĭnic. Erĭ au fost forte neliniștițĭ, dér acum, slavă Domnului, ne dau pace".

Maiorul invità pe Turc, sĕ-i urmeze și apucà pe cărarea ascunsă. O minută mai târḑiu îl ajunse cazacul, care încălecase tocmai.

— Ce vrei tu?"

— „Voesc, sĕ te însoțesc, Măria Ta, la tot casul; nu scii ce se póte întêmpla, căcĭ Turcii sunt forte aprópe".

— „N'am lipsă de tine".

— „Dér prisonerul? El vĕ póte scăpa".

— „Nu, eu n'am lipsă de tine, reîntórce-te".

Cazacul călărì înapoi.

Ambii călĕrețĭ călăriră mai departe o jumĕtate de oră, tăcênd. In sfîrșit majorul sĕ oprì.

„Ascultă, Mehmed Bey, de-aicĭ până la ai voștri e forte aprópe. Caută, sĕ ajungĭ iute la Adrianopol, la copiiĭ D-tale. Ințelegĭ? Eu încă am copii. Ei, ce-'i cu D-ta? Plécă, plécă, cât de iute! Nu aștepta! — La urma urmelor îmĭ mai pot schimba intenția".

micéscă comerciul american și ar tăia orĭ-ce comunicațiă între Nordul și Sudul Americei. Venezuela ar fi cea dintâiu țéră, care ar suferi de acéstă stare de lucrurĭ, căcĭ orașele ei ar fi distruse de flota englesă, înainte ca Statele-Unite sĕ fi putut sĕ-i trimétă ajutóre.

Nu voiu de loc sĕ critic acțiunea lordului Salisbury; nu am de asemenea de criticat politica președintelui Cleveland. Nu vreau sĕ am aerul de a nu aproba atitudinea luată de guvernamentul țĕrei mele și mi-se pare, în adevĕr, singura pe care ar fi putut'o lua. Arbitragiul era cu neputință. Nu sunt dintre aceia, carĭ consideră tóte cestiunile ca susceptibile de a fi regulate prin arbitragiu. Dér nu cred, că rĕsboiul va isbucni de astă dată. Când publicul american va vedea limpede tóte consecințele, carĭ pot sĕ resulte din atitudinea sa, se va gândi înainte, de-a face imposibilă o soluțiune pacĭnică.

Un redactor al diarului „*Gil Blas*“ a interviewat pe d. *Wignaud*-prim-secretar al ambasadei Statelor-Unite la Paris, care i-a făcut următórele declarațiunĭ:

Ne aflăm în fața unui ultimat brutal, a unui refus de arbitragiu, și în condițiunĭ particulare, căcĭ Anglia în realitate n'a reclamat acest teritoriu, decât în diua în care a vedut, că conține numeróse mine de aur.

Doctrina emisă de d. Cleveland este mult mai moderată decât pĕrerea imensei majorităţĭ a Americanilor. Tótă téma nóstră este, ca spiritele înțelepte, cumpătate, ca d. Cleveland, sĕ nu fiă duse pe ghéță. Guvernul american nu va ceda. Intr'o democrațiă este cu neputință a-se merge contra opiniunei publice. Dér fițĭ sigurĭ, că Anglia, care are totul de perdut într'un resbel, se va da îndărăt. Resbelul? Dór este Canada reîntrînd în federațiune, dar este comerciul engles ruinat într'o lună dela începerea ostilităților.

SCIRILE DILEI.

— 15 (27) Decemvre.

In comitatul Albei-inferióre se va face alegerea de funcționarĭ administrativi mâne, în 28 Dec. Resultatul „alegerei“ însĕ este cunoscut încă de mult „patrioților“, ceea ce se dovedesce din faptul, că noii funcționarĭ au comandat dinainte pentru mâne la amédĭ un banchet de 200 tacâmurĭ, ér mâne séra tot din partea noilor funcționarĭ se va arangia un bal în onórea membrilor din comitetul comitatens, — ba alegĕtorii dela Abrud vor veni la alegere de-a dreptul cu musica. Se vede, că stăpânitorii comitatului au isbutit sĕ împartă frățesce posturile între sine și între nepoții lor, așa că „alegerea“ acum este cu totul de prisos. Ea însĕ totu-șĭ va trebui sĕ se facă, pentru ochii lumei, și pentru ca „patrioții“ sĕ aibă ocasiune de a chefui. Din partea Românilor nu este pus în candidațiă nimenea pentru nicĭ un post.

—o—

Lume ungurăscă la Zĕrnescĭ. Mare laudă aduce „Koloszvár“ maghiarimei din Zĕrnescĭ, care „în acele părțĭ expuse“ îșĭ împlinesce cu atâta zel „*gréua sa chiămare culturală*“. Zĕrnescii, dice „K-r“, era înainte de asta cu câțĭ-va anĭ, până a nu se fi înființat marea fabrică de celulosă și cea de hârtiă, un cuibușor curat românesc. Acum însĕ Maghiarii din Zĕrnescĭ au ajuns sĕ aibă și o șcólă poporală, a căreia desvoltare formézǎ ținta de căpeteniă a străduințelor lor. In ajunul Crăciunului ei au arangiat în favorul școlarilor sĕracĭ un „pom de Crăciun“; au făcut o colectă frumósă, din care s'au cumpĕrat școlarilor haine bune de érnă, și li-s'au împărțit colacĭ și alte darurĭ. D-na Lyubin Rovic și baronesa Splenyi sunt cele mai înflăcărate sprijinitóre ale maghiarimei din Zĕrnescĭ. — In adevĕr, Ungurii pot fi făloșĭ, căcĭ cine naiba ar fi credut odată, că între Românii din Zĕrnescĭ îșĭ vor puté afla adăpost și sălășluire atâția spionĭ și denunțanțĭ, carĭ sĕ aibă curagiul de-a păși în mijlocul lor ca misionarĭ ai maghiarisărei, ba sĕ le aducă după cap din când în când chiar și miliția, cum s'a întêmplat mai anul trecut?!..

—o—

„Narodnie Noviny“ — diar cotidian. O dorință vechiă a Slovacilor s'a împlinit în fine. Diarul lor național „Narodnie Noviny“, care până acuma apărea numai de trei orĭ pe sĕptĕmână, cu începere dela 15 Ianuarie 1896 va apăré în fiă-care di. In apelul ce-l publică numitul organ slovac în numerul sĕu dela 24 c. se spune, că diarul cotidian va rĕmâné tot cu programul cel vechiu, în direcția național-slovacă, inaugurată la 1846 de întemeiătorul diaristicei slovace, Ludovic Ștur.

—o—

Italienĭ contra Croaților. Ministrul de culte austriac, br. Gautsch, a pus în vedere Croaților din Zara, că le va ridica un gimnasiu croat. Rescriptul ministrului s'a cetit Miercurea trecută în ședința consiliului comunal. Membri italienĭ ai consiliului declarară însĕ, că vor protesta contra înființărei gimnasiului, de óre-ce ei prin acésta îșĭ vĕd jignite interesele lor. E de însĕmnat că cercul politic Zara e locuit de 8000 Italienĭ și 56.000 Croațĭ, și că Italienii au în Zara un gimnasiu superior și o școlă reală inferióră, până când Croații nu posed nicĭ un institut mai înalt.

—o—

O bandă de falsificatorĭ de banĭ. In Erzsébetfalva lângă Pesta gendarmeria a descoperit în dilele trecute o bandă întrégă de falsificatorĭ de banĭ. Cel dintâiu pe care a pus mâna a fost un mĕsar cu numele Böczi din Budapesta, la care s'a aflat o pressă pentru bancnote. Böczi a mărturisit înaintea poliției, că el n'a fabricat banĭ, și că pressa a pregătit'o pentru alții; în urmă a spus însĕ că esistă o societate întrégă de falsificatorĭ de banĭ, și capul acelora este mĕsarul Ignaț Popovics din Erzsébetfalva. Gendarmeria numai decât a deținut pe Popovics și a aflat la el cincĭ presse pentru bancnote de câte 5 și 10 fl. și două mașinĭ pentru coróne, și piese de câte 20 și 10 banĭ. Popovics a mai tradat și pe alțĭ consoțĭ ai lui, precum pe Iosif Toth din Tétény și pe Ștefan Kis-Huszár din Páty, carĭ de present toțĭ se află dețințĭ la poliția din Pesta.

—o—

Rĕspunsurĭ la mesagiul român. Pentru discuția rĕspunsului la mesagiul de tron român s'au înscris până acum următorii deputațĭ: d-nii Dobrescu-Argeș, Gr. M. Sturdza, Datculescu, Gr. Păucescu, Morțun, Nicolaescu, Iancovescu, Xenopol, Ciocazan, Aslan, I. Grădișteanu, Epurescu, Marghiloman și Al. Djuvara.

—o—

Contra-demonstrațiune rutėnă. Diarul „Przeglad“ anunță, că Rutenii „guvernamentalĭ“ au de gând sĕ arangeze o contra-demonstrațiune față cu deputațiunea monstră, care a fost dilele trecute în Viena.

—o—

Esplorărĭ miniere în România. In luna Maiu 1896 se va începe o seriă de esploatărĭ miniere prin tótă țéra. Ministrul de domenii va prevedé în viitorul budget suma de 200,000 lei pentru începerea acestor esplorărĭ.

—o—

Linia ferată siberiană. „Novoje Vremja“ spune, că lucrările la linia ferată din Siberia înaintézǎ cu pașĭ rapidĭ. In anul c. s'au construit șinele deja într'o depărtare de 1385 verste, așa că deja a treia parte din lucrărĭ e finită. Prin deschiderea liniei Celjabinsk-Jekaterinenburg orașele Perm și Tjumen stau în legătură directă cu Petersburgul.

Din Rusia.

Unul din relele cele marĭ, de carĭ suferea Rusia, era până acum *agricultura*. Populațiunea cea numĕrósă era la voia întêmplărei; după cum plóea, zăpada séu sórele veneau la timp, era belșug séu fómete! Suferințele țĕrănimei ruse ajungeau în fiă-care an așa de sfâșietóre, în cât nu numai guvernul rusesc îi venea în ajutor cu decĭ de milióne, dér chiar și țĕrile strĕine, cuprinse de milă, dădeau obolul lor.

Pentru a înlătura aceste nenorocirĭ pe cât de sigure pe atât de periodice, se studiézǎ acum în Rusia întroducerea irigațiunilor, împrăștiarea cunoscințelor agricole și a mașinelor celor mai perfecționate, ér mai presus de tóte se caută a se da țĕrănimei mijlóce nouĕ de câștig. Pentru acésta se înmulțesc cât mai mult scólile profesionale și se vor da tóte silințele pentru a asigura industriei micĭ debușeurĭ în streinătate. Deja s'au înființat deposite la Hamburg și la New-York.

In privința agriculturei Rusia rivalisézǎ acum cu Statele-Unite, prin importanța producției.

*

Patima Rușilor pentru *bĕutură* e proverbială. Un rus, care n'ar bea, până și ultima copeică din pungă, nu póte dormi liniștit.

Cu tóte astea, în urma măsurilor luate de guvern, pe de o parte s'a înființat monopolul pe alcool, ér pe de altă s'au rĕspândit fórte mult „Societățile de temperanță“. Acum nu se mai dă voie a consuma rachiurile prin cârciumĭ, ci cumpĕratorii trebue sĕ le ia în sticle acasă la dânșii.

In legatură cu acésta guvernul a mai căutat sĕ protegeze pe sĕracĭ de jupoiarea, pe care o exercitau cârciumarii-cămătarĭ, ca și ceilalțĭ negustorĭ.

*

Serbările încoronărei lui Nicolae al II-lea, împiedecate de doliul luat după mórtea lui Alexandru al III-lea, se vor face prin Maiŭ 1896.

După cum îșĭ póte închipui orĭ-cine, se fac marĭ pregătirĭ pentru aceste serbărĭ. S'au făcut, la Paris, comande însemnate.

Dér ceea ce e mai de mirat, guvernul autocrat al Rusiei va da o deosebită atențiă Pressei. Diariștii, ca și desemnătorii și pictorii, carĭ se vor duce sĕ ia note și schițe dela încoronare, vor fi îngrijițĭ ca în sînul lui Abram, ér Cenzura, nesuferita Cenzură, va fi abolită... pentru diariștii streinĭ. Aceștia vor trebui sĕ-șĭ vizeze cărțile la ambasadele respective, pentru a putea apoi trimite orĭ-ce telegrame séu articole.

Cestiunea națională.

Intr'un numĕr mai nou al diarului (liberal-independent?) „*Vremea*“ din *Craiova*, ce-l primirăm adĭ, găsim sub titlul de mai sus următorul remarcabil articol:

Acei ce se interesézǎ, mai de aprópe, de mersul cestiunei naționale sunt fórte îngrijițĭ de cât va timp; este îndreptățită séu nu astă grije, nimic nu ne póte spune acésta acum. Peste tot și în tot locul audĭ vorbindu-se de prudență, de rațiunĭ superióre de stat și mai câte alte vorbe marĭ

Turcul era ca împietrit. Numai ochii îi clipiau; evident, că nu înțelegea nimic.

— „Îțĭ mai spun odată, călĕresce înapoi la ai D-tale, mĕ 'nțelegĭ?“

Inainte de-al fi putut oprì majorul, Mehmed Bey sĕ plecă repede și-'i sărută mâna.

— „Ascultă, Rusule, eu nu te voiu putea rĕsplătì nicĭ când, pentru binefacerea ta. Dér eu nu cutez a-țĭ dorì, ca și tu sĕ ajungĭ vr'odată într'o astfel de situațiune, și sĕ poțĭ întâlnì un om atât de bun, ca tine. Eu sciu decât numai una: D-deu e unul. Credința e diferită, dér D-deu e unul. Decĭ câtă vreme voiu trăì eu și copiiĭ mei, ne vom cugeta tot-déuna, cum ai tractat cu mine, după voința lui D-deu. Rĕmâi cu bine, Rusule, rĕmâi cu bine!“

Și ca și când s'ar fi temut, că majorul totușĭ ș'ar mai putea lua séma, Mehmed Bey dete pintenĭ calului și dispărù în întunerec.

După-ce maiorul așteptă câteva minute, se întórse.

In curênd era érășĭ la avantposturĭ.

Acelașĭ cazac îi eșì înainte.

— „Ai avut drept, Turcul 'mi-a scăpat“.

Soldatul privì pe major scrutător în față.

— „Ei, și ce e, noi și așa nu scim ce sĕ facem cu atâțĭ prisonerĭ.. ...“

Colonelul sĕ preumbla, agitat la culme, dintr'un ungher al odăii la celalalt, când se reîntórse majorul.

— „Ei, ce-ai isprăvit?“

— „Arestézǎ-mĕ! Eu am liberat pe prisoner“.

Colonelul năvălì spre el, îl îmbrățișă cu foc și-l sărută.

— „Așa-dér Volodja îșĭ are darul de anul nou! De-acum nu-mĭ va mai apărea în vis“.

— „Trebue sĕ raportăm la tot casul“.

— „La ce?“

— „Dér hârtiile?“

— „Sunt aicĭ, în sobă. Le-am ars. Imĭ pot închipuì, cum călĕresce acum sĕrmanul, pe viéță și pe mórte, la ai sĕi“.

Trad. de Mi-'s.

Revedere neașteptată.

Un oficer din statul major frances căduse în anul 1813 în mânile Rușilor și sĕ afla ca prisonier de rĕsboiŭ în Riga. Acolo nu era nicĭ-decum rĕu tractat, ci din contră, ca om cult și de spirit, sĕ bucura chiar de óre-carĭ considerațiunĭ. El avea intrare în cele mai distinse familii, și îndeosebĭ la persónele militare cele mai înalte din Riga.

Intr'o di chiar dejuna la unul dintre personagiile militare, când domnul casei se îndreptă către óspe cu următórele cuvinte:

„Ai audit deja noutatea, că generalul Vandamme a fost prins și e pe cale spre Moskva?“

Oficerul frances trase la îndoială acéstă veste și când Rusul rĕmase pe lângă afirmațiunea sa, îi dise:

— „Generalul Vandamme e un bărbat, care pe cât îl cunosc, nu sĕ lasă odată cu capul prins. E de sigur o neînțelegere la mijloc și — tótă cinstea față de vorbele d-tale — eu n'o voiŭ crede, până ce nu voiŭ vedea cu ochii mei pe prisonier.“

Rusul tăcù și schimbă conversațiunea asupra altor obiecte.

In diminéța următóre se oprì o troică (sanie) înaintea porții Francesului; un oficer cazac îl provocă, sĕ se urce în ea și Francesul trebui sĕ asculte, deși nu-șĭ putea închipui causa unei plecărĭ atât de grabnice.

Escortat de acest cazac, el călĕtori ca fulgerul la Moskva, drum pentru care erau de lipsă în orĭ-ce cas trei-spre-dece dile. Aicĭ sĕ opriră înaintea casei guvernorului. Oficerul trebui sĕ se cobóre și cazacul îl conduse la guvernor, în vreme ce îi predete acestuia și o epistolă.

Guvernorul nu vorbi nicĭ o vorbă cu Francesul, ci spuse numai câteva cuvinte rusesce unui aghiotant, care sĕ depărtă imediat. După reîntórcerea acestuia guvenorul făcù semn Francesului, sĕ-'i urmeze, și trecù împreună cu el într'o odaie laterală. Acolo se afla generalul Vandamme.

Oficerul frances voi sĕ grăbéscă spre general, dér guvernorul îi strigă: „Nicĭ un cuvênt! D-ta ai pretins numai sĕ-l vedĭ, nu sĕ-i și vorbescĭ. Dorința ți-s'a împlinit!“

Francesul trebui sĕ se depărteze și sĕ se urce imediat érășĭ în troică, și fù transportat tot atât de grabnic îndĕrĕt la Riga.

Ritmic.

menite sě tórne o duşă peste pornirile entusiaştilor; şi ceva curios, de aceste accese de temperanţă sunt cuprinşi tocmai cei mai înflăcăraţi dintre Ligiştii de altă-dată. Causa se şoptesce; se vorbesc între intimi lucruri nost'me de tot şi carĭ ar fi fórte interesante de istorisit. Aşteptăm, pentru a-le da publicităţii ca un fapt concret, o atitudine hotărîtă sě le lămurescă sě le evidenţieze, şi atuncĭ vom da publicităţii tóte şoptele împreună cu apreciările nóstre.

Şi tóte acestea din causa uneĭ propunerĭ făcută la Ligă, secţiunea Craiova. S'a cerut ca sub patronagiul Ligei sě se ţie o serie de conferinţe istorice-literare, prin carĭ sě se tindă la redeşteptarea simţului de naţionalitate, la întărirea sentimentului de iubire a patriei. Aceste conferinţe au fost găsite aşa de proprii şi atât de bine-venite, că secţiunea Craiova a Ligei culturale a felicitat în două rîndurĭ pe autorul propunerei, dér... a amânat luarea uneĭ hotărîrĭ positive pănă ce se va lua avisul comitetului esecutiv. Cu ocasiunea discuţiunei înăscută de acéstă propunere s'au emis consideraţiunĭ generale, asupra mersului cestiunei naţionale, de cea mai mare importanţă; s'a caracterisat starea actuală a afacerilor ce interesézǎ, Liga şi s'au indicat cele ce trebuesc făcute pentru a-se înlătura relele constatate. S'a vorbit ca în vremea luĭ Bălcescu, a luĭ Golescu, a luĭ Cogălnicénu; s'a vorbit cu inimă şi cu pricepere. Atâta, însě, nu este de ajuns, sě procedem la fapte.

Limba românéscă are destule comorĭ, istoria Românieĭ destule pagine, carĭ cunoscute de publicul cel mare, sě-l facă a scutura indiferenţa luĭ actuală şi sě-l facă sě cugete şi sě simtă românesce. Sě desvălnie acele comorĭ, sě arate acele pagine este datoria Ligeĭ, societate a căreia scop este *Cultura naţională.* Sě se facă acest lucru şi, de sigur, aceĭ ce se vor devota, ceĭ ce se vor muncì cu sîrguinţă pentru acest scop, vor merita veneraţiunea Românilor cum o merită toţĭ aceĭ marĭ Românĭ, carĭ n'au cam prea sciut de prudenţă şi de raţiunĭ superióre de stat, dér carĭ, cu iubirea de patriă şi cu încrederea în naţiă au sacrificat tot, au trecut peste tot şi mergênd tot înainte au făcut din două provincii turcescĭ, regatul Românieĭ.

Raportul camerei comerciale din Braşov.

Dilele acestea a apărut raportul camereĭ de comerciu şi industriă din Braşov despre situaţiunea economică din circumscripţia eĭ în anul 1894. Estragem din acest raport următórele:

Relaţiunile economice în anul 1894 pot fi considerate în general ca nemulţămitóre. Recolta nefavorabilă restrînse capabilitatea de cumpěrare a cercurilor vaste ale poporaţiuneĭ rurale.

Şi cu tóte acestea desvoltarea industrieĭ în districtul nostru nu stă pe loc. In anul éspirat s'au întemeiat următórele fabricĭ, dintre carĭ unele s'au pus în acţiune numaĭ în 1895:

1) O fabrică de maşinĭ şi turnătoriă de metal Iulius Teutsch în Braşov. Intreprinderea esistă deja dela 1868, dér fabrica zidită de curênd într'altă parte a oraşuluĭ, cu o capabilitate de producţiune maĭ mare şi mai rămurită, trebue privită ca o întreprindere nouă.

2) Fabrica de salam a asociaţiuneĭ agronomice şi comerciale „Agatha“ din Agnita. Capitalul social vĕrsat e de 35.000 florinĭ. Cu 17 lucrătorĭ.

3) O móră cu abur a luĭ Michail Wellmanns şi soţiĭ, în Daneş cu un capital vĕrsat de 4.000 florinĭ şi cu doĭ lucrătorĭ.

4) O móră cu abur a luĭ Carol Enters în Copşa mică cu un capital vĕrsat de 8.000 florinĭ şi cu 3 lucrătorĭ.

5) O fabrică de salam a luĭ Iosif Unterer sen. în Sibiiu cu un capital de acţiune 25.000 florinĭ şi cu 12 lucrătorĭ.

6) Un ferĕstrĕu cu abur al luĭ Ştefan Eckardt în Chirpĕr cu un capital vĕrsat de circa 3.000 florinĭ şi cu 10 lucrătorĭ.

7) O fabrică de salam cu grajdurĭ pentru îngrăşarea porcilor a „Societăţiĭ pe acţiunĭ din Mediaş pentru fabricaţiunea de salam şi îngrăşarea de porcĭ“. Capitalul de acţiunĭ 161.000 florinĭ, dintre carĭ s'au plătit 40%.

8) O fabrică de salam şi îngrăşătóre de porcĭ a firmeĭ „Prima fabrică de salam şi îngrăşătorie de porcĭ din Mediaş Zakowsky, Ipsen & Comp.“ în Mediaş cu un capital vĕrsat de 50.000 florinĭ, care era sě se pună în acţiune abia în tómna anuluĭ 1895.

Faţă de aceste întreprinderĭ nouě şi-au sistat activitatea în anul trecut fabricele: 1) Móra cu vapor Theresia a „Primeĭ băncĭ transilvane din Braşov“. 2) Fabrica de postav Adolf Günther din Braşov. 3) Fabrica de jucării de copii a „Societăţii pe acţiunĭ din Sibiiu pentru fabricaţiunea de jucării de copii“, în Sibiiu.

In ce privesce esportul din circumscripţia Camereĭ nóstre, nu putem signala o întórcere spre bine în decursul anuluĭ 1894. Comerciul cu România s'a mişcat în limitele vechĭ, cu tóte că în 14 Iunie 1894 a intrat în vigóre convenţiunea comercială încheiată la 21 Decemvre 1893 între monarchia austro-ungară şi regatul România; numaĭ cât din causa criseĭ economice, care a esistat în regatul vecin, acest comerciu a fost maĭ neînsemnat ca de altă dată.

Esportul în Orientul îndepărtat privesce numaĭ puţine grupe de mărfurĭ, maĭ cu sémă de postav. Industrialiĭ interesaţĭ sě tem, că încheierea iminentă a unuĭ tratat nou comercial cu Bulgaria şi Rumelia ostică, tocmaĭ în privinţa acestuĭ articol important, prin tacsaţiunea vamală stabilită de 14% după valóre, nu va esercia o influinţă favorabilă, de-órece tocmaĭ mărfurile de postav, pe carĭ le espórtă fabricele nóstre de postav în Bulgaria sě produc şi în fabricile de postav Bulgare.

Pe terenul desvoltăreĭ industriale, afară de crearea unor stabilimente maĭ marĭ, despre carĭ am amintit maĭ sus, nu s'a întêmplat nimic maĭ de însemnat. Intrunirea meseriaşilor unor ramurĭ în corporaţiunĭ economice şi de câştig face progrese fórte slabe; căcĭ cea maĭ mare parte a măestrilor nu sunt aplicaţĭ sě-şĭ subordoneze independenţa lor decisiuneĭ uneĭ asociaţiunĭ.

Convingerea, că numaĭ cu puterĭ unite se póte da piept cu împrejurările critice cu óre-care şanse de reuşită, întru cât respectivele ramurĭ industriale nu şi-au perdut cu desĕvêrşire basa lor prin desvoltarea industrieĭ marĭ, are puţinĭ partisanĭ. Intrunirea este însě chiămată sě facă posibil o producţiune maĭ mare printr'o întocmire maĭ bună a atelierelor şi prin conducerea lor pe acele căi, pe carĭ umblă concurenţa.

Deşi lipsa de capitale este o pedecă mare pentru desvoltarea industrieĭ micĭ, totuşĭ situaţiunea trebue sě se îmbunătăţésca, décă un numĕr maĭ mare de măeştri dintr'o ramură de afacerĭ sě întrunesce, fiă pentru a-şĭ procura în comun materiile prime, séu pentru a-şĭ procura şi folosi în comun o maşină séu o întocmire.

Pe un teren s'a validitat cu succes de câţĭ-va anĭ încóce întrunirea în asociaţiune şi anume la întreprinderea de furniturĭ publice. Spre acest scop uniĭ maeştri fac consorţii şi esecută în comun furniturile. Acesta e un progres, care trebue salutat cu bucuria.

(Va urma).

Dare de sémă.

Iclăndel, 15 Dec. n. 1895.

(Fine.)

Nastasia Botoier 20 cr. şi Laurian Gerasim (Petrilaca) 50 cr., G. Morar (Izgar) 50 cr., Czitron Jozset (Iclandul mare) 3 fl., Banca „Economul“ (Cluşiu) 10 fl., G. Luta, preot (Maitenĭ) 2 fl., Andreiu Voda (Ormeniş) 1 fl., I. Pop (Holod) 50 cr., I. Hersea (Venserĭ) 25 cr., T. Moza (Gridung) 50 cr., I. Daraband 50 cr., I. Betje şi D. Popa (Decaneştĭ) câte 25 cr., P. Popp (Verserĭ) 39 cr., A. Veconescu (Holod) 20 cr.

Din Ploeştĭ: I. Gavanescu 3 lei, A. I. Stanciulescu 3 lei, G. J. Zamfirescu, M. Predescu, Gogu L. Naulescu, Tache Theodorescu, Aron Trif, N. Bejan câte 1 leu; Societatea „Horea“ 10 lei; C. Ceruleanu, I. Bureţiu, V. G. Homoricean, Ar. J. Gogalniceanu, T. T. Ioan, T. Demetrescu, N. N. Sarulean, Paul Alecsandrescu câte 1 leu. Total 14 fl. 57 cr.

Din Beiuş: V. Dumbravă, prof. 1 fl., T. Balca 1 fl. Fabian, V. Borlan, A. Cighi, Hortensia Farcaşiu, Gizela Fersigan câte 50 cr., T. Borbiu înv. (Pocola) 20 cr., P. Herman, not. (Rabogan) 50 cr. şi T. Ciumpea, adj. not. 1 fl., Const. Boiţa şi G. M. Marinescu (Beiuş) câte 1 fl., Gavr. Pop, canonic (Blaşiu) 1 fl., Ios. Ciura şi I. Babuţiu (B.-Şésa) câte 1 fl., Ios. Popa, preot (Comana inf.) 1 fl. Din Lugoş: Dr. Popa Isidor 1 fl., Dr. Maior, medic 3 fl., Dr. G. Dobrin, Vuia, Dr. Sim. Tanasiu câte 1 fl., Cor. Brediceanu 2 fl.

Din Braşov: Axente Severu, I. C. Panţu câte 50 cr., V. Oniţiu, G. Chelariu câte 1 fl., Nastasi 50 cr., S. Demian 1 fl., I. Suciu, Nic. Duşoiu, I. Aron, Duşoiu, P. Dima câte 50 cr., G. M. Zănescu, I. Săhărean câte 1 fl. Gr. Birea, M. Bărbuceanu, Al. Moldovan câte 50 cr., P. Pop 1 fl., Ali 50 cr., Dr. Lemeni 1 fl., Dr. Ios. Blaga, V. Goldiş câte 50 cr., D. Făgărăşan 1 fl., I. Petric protop. 2 fl, I. Burduloiu, N. Mocanu, N. F. Ciurcu, I. F. Muntean, Dr. Eugen Meţianu câte 1 fl., I. Lemeni 2 fl., V. Voina, G. A. Şerban câte 1 fl., L. Maximilian 50 cr., Diamandi Manole 5 fl., G. luĭ Bucur 5 fl., Căpitanul N. N. 1 fl., Dela maĭ mulţĭ 4 fl. 70 cr.

A. Cheresteşiu, preot (Bööd) 1 fl. 50 cr., Vas. Orăşan preot M.-St.-Iacob 1 fl. Din Bucurescĭ: D. Martin 15 lei, L. Bredicean 2 l., Fr. Jerson 3 l., D. Z. Furnică 5 l., Ilie J. Beju 5 l., I. Martinescu 3 l., Gr. C. Găvănescu 3 l. Total 17 fl. 33 cr. Din Regin: M. Bucur 1 fl., I. Pintilie 40 cr., Petru Maer 30 cr., Dem. Iuneţe 40 cr., Sipos J. 50 cr.

Alesandru L. Macarie, *Romul S. Orbean.*
înv. şi notariu sen. şcol.

SCIRI ULTIME.

Bucurescĭ, 14 (26) Decemvre. Astădĭ la 11 óre a sosit aicĭ părintele *V. Lucaciu.* Studenţii în frunte cu comitetul lor naţional şi un numĕr mare de cetăţenĭ l'au întêmpinat la gara de Nord. D. Spineanu în numele studenţilor şi d-l Vint. Rosetti în numele secţiuneĭ din Bucurescĭ a Ligeĭ i-au urat bună-venire. Dr. Lucaciu după ce a mulţumit pentru primire s'a urcat în trăsura cu 4 caĭ negri, ce-l aştepta în curtea găriĭ. De aicĭ plecă în oraş acompaniat de un şir lung de trăsurĭ. In trăsurile dinainte s'afla comitetul studenţesc. Lucaciu a descins la otelul Englisch (piéţa teatruluĭ) unde 'i s'au reservat două salóne.

DIVERSE.

Promisiunile de căsĕtoriă în Anglia sunt fórte scump plătite, décă nu se ţin. Un om înţelept din Anglia dise acest cuvênt, şi îşĭ îndreptă tótă viéţa sa după fiitórea sa mirésă. Inţelept şi cu minte a fost şi acel om, care înainte cu câteva dile se afla înaintea tribunaluluĭ, pentru ca sě se despartă de femeia sa. Bărbatul vorbi la tribunal în chipul următor: „Când eu am făcut cunoscinţă cu dama acésta, care de present — durere — încă mi-e soţiă, am înţeles numaĭ decât, că ea are un temperament cu totul contrar temperamentuluĭ meu, şi eram pe deplin convins, că căsĕtoria mea cu femeia acésta, va fi fórte nefericită. Intêmplările următóre mi-au dat tot dreptul“. Judele întrebă uimit: „Bine d-le, dér atuncĭ de ce ai luat'o în căsĕtoriă?“ — „Eu am luat'o în căsĕtoriă“, rĕspunse bărbatul, „pentru-că ea îmĭ făcù în perspectivă un proces din causă, că nu mi-am ţinut cuvêntul promis, că o voiŭ lua-o în căsĕtoriă, şi eu atuncĭ de sigur eram condamnat la o pedépsă de cel puţin 1000 de pundĭ sterlinge. D-ta poţĭ înţelege d-le judecător, că eu în faţa aceleĭ sume marĭ, am preferat maĭ bine se iau în căsĕtoriă pe femeia acésta periculósă, şi apoi după aceea sě mě despert de ea pe calea legiĭ, deóre-ce o astfel de procedere costă cu mult maĭ puţin.“ Judele, într'adevĕr înţelese nĕcasul omuluĭ şi liberă pe bărbat de pacostea şi nefericirea, ce ar fi avut'o pentru tot-déuna în casă.

Cultura viiei şi potêrnichile. Din Moguntia se scriă: Reuniunea economică din Hessa a făcut interesante cercetărĭ asupra faptuluĭ, că întru cât sunt stricăciose economieĭ unele specii de pasĕrĭ. Una din speciile de pasĕrĭ asupra căror s'au făcut cercetărĭ, sunt potêrnichile, şi anume ca sě vadă, că óre sunt ele într'adevĕr stricăciose viilor séu nu. Din 15 Septemvre pănă în 15 Octomvre, reuniunea economică a prins 41 de potêrnichĭ din diferite părţĭ ale provinciei şi acestora li s'a esaminat stomacul şi capul. Resultatul a fost, că în stomacul potêrnichilor s'au aflat 320 bóne de strugure şi 77 cojĭ de fragĭ. Comisiunea esaminătóre a constatat, că potêrnichile sunt fórte stricăciose strugurilor şi s'au luat tóte mĕsurile posibile pentru a le depărta de prin vii.

Buchetul uneĭ mirese. Un proces interesant a decurs în Konitz. Profesorul H. a comandat un buchet pentru mirésa sa la un grădinar, în preţ de 7 mărcĭ. Dér din causă, că tómna a fost sĕracă de trandafirĭ, grădinarul a pus în locul rozelor, gheorghine albe. Când profesorul dete buchetul mireseĭ sale, acésta i-a făcut imputărĭ fórte aspre, şi n'a voit sě-l priméscă dicênd, că gheorghinele sunt nisce florĭ ofensătóre pentru o mirésă, şi nu póte merge la biserică cu ele. Profesorul trimise numaĭ decât buchetul îndĕrĕt şi nu voi sě-l plătéscă. Grădinarul dete în judecată pe profesor. La judecată acesta aduse argumente tarĭ în contra grădinaruluĭ, în urma cărora s'a decis, că florile acelea nu se potrivesc într'un astfel de buchet. Grădinarul n'a fost îndestulit cu sentinţa, ci a făcut recurs; dér şi de astă-dată tot aceeaşĭ sentinţă s'a adus, că gheorghinele nu se potrivesc pentru un buchet de mirésă. Tabla de a doua instanţă îl află pe grădinar vinovat, şi iĭ puse în spate spesele procesuluĭ, carĭ făceau frumósa sumă de 300 de mărcĭ.

Obiceiu olandez. Este un obiceiu, în Olanda, care ar fi fórte de dorit sě-l vedem aplicat şi la noi. Indată ce într'o casă se ivesce o bólă molipsitóre, se atêrnă la clopoţelul dela pórtă un nasture alb şi visitatorii sunt preveniţĭ astfel, ca sě se ferésca. In Statele-Unite esistă tot cam aşa ceva; unde e afiş roşiu, indică scarlatina şi fiă-care bólă molipsitóre se indică printr'un semn anumit.

Diogene în butoiŭ. Nimic maĭ rĕspândit şi maĭ credut ca acésta. Şi cu tóte acestea nimic maĭ fals. Nu din fundul unuĭ butoi filosoful original îşĭ propunea învĕţătura sa, şi acésta din marele motiv, că în timpul când trăia Diogene, nicĭ nu se scia ce este un butoiŭ. Butoiul este de origine galică, ér Greciĭ şi Latinii se serveau pentru a păstra vinul lor, de nisce vase marĭ de pământ, care încă se maĭ întrebuinţézǎ şi astădĭ în Spania sub numele de *tinajas.* Diogene locuia decĭ într'o *tinajas* şi basul relief din oraşul *Albini* dovedesce ca originalul filosof a împins simplicitatea vieţeĭ sale, pănă a locui într'un vas în cea maĭ mare parte spart, impropriu de-a conţinè un lichid, dér îndestulător pentru odihna luĭ Diogene. Greşéla vine de acolo, că toţĭ traducĕtorii au tradus cuvêntul ce vorbea de vasul de vin prin acel de butoiŭ. Odată s'a rîs mult de un pictor, care a representat pe *Ulise* cu o pipă în gură. Greşéla luĭ e tot aşa de mare ca a acelora ce represintă pe Diogene într'un butoiŭ cercuit.

Literatură.

In editura librărieĭ Carol *Müller* din Bucurescĭ (Calea Victorieĭ 53) a apărut: **Cartea Dragosteĭ,** antologiă. 1740—1895. Conţine peste 200 de poesii din vre-o 90 de autorĭ vechĭ şi noi maĭ ales de dincolo de Carpaţĭ. Un esemplar din acest elegant op, care se întinde pe vre-o 610 pag., costă numaĭ 3 leĭ 50 banĭ. — Tóte opurile edate de librăria Müller se pot procura şi prin librăria Ciurcu din Braşov.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	120.45
Renta de coróne ung. 4% . . .	97.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	122.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	119.75
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	95.10
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	150.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	137.50
Renta de hârtie austr.	99.95
Renta de argint austr.	99.05
Renta de aur austr.	120.20
Losurĭ din 860	144.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	977.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	366.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	343.75
Napoleondorĭ.	9.60½
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.37½
London vista	121.35
Paris vista	58 07½
Rente de corône austr. 4%. . .	99.15
Note italiene.	43.95

Cursul pietei Brașov.

Din 27 Decemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.53	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.66	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.80	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Anunciurĭ
(inserțiuni și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Admiɔistr. „Gazeta Trans."

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

I. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

I. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi orĭ și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.